

spørgsmål om straf. Myndigheden vil således – som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 9 – kunne gennemføre eller fortsætte et kontrolbesøg, indtil der i givet fald er tilvejebragt visse nærmere konkretiserede oplysninger om karakteren og omfanget af det eller de forhold, som mistanken angår, således at der foreligger oplysninger, som kan danne grundlag for, at en person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, jf. nærmere bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 1, ovenfor.

Der kan således efter omstændighederne forekomme tilfælde, hvor en myndigheds beføjelser til at anvende en oplysningspligt over for en mistænkt person ophører på et tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor myndigheden må afstå fra at gennemføre tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for en eventuel straffesag.

Hvis f.eks. skattemyndighederne i forbindelse med et kontrolbesøg i en virksomhed konstaterer, at der sælges ulovligt importerede varer, og der i den forbindelse opstår en konkret mistanke om, at virksomheden har begået en strafbar overtrædelse af afgiftslovgivningen, må skattemyndighederne afstå fra at benytte en oplysningspligt over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger, der kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Skattemyndighederne vil imidlertid i det pågældende eksempel være berettiget til at fortsætte kontrolbesøget, indtil der er foretaget en optælling af antallet af ulovligt importerede varer og dermed tilvejebragt nærmere konkretiserede oplysninger om karakteren og omfanget af den ulovlige import, som mistanken angår.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 9. Her er det også anført, at myndigheden – hvor der foreligger rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold – uden særlige begrænsninger vil have adgang til hos en mistænkt person at gennemføre eller fortsætte et kontrolbesøg eller andet tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, hvis formålet er at tilvejebringe oplysninger til brug for andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører myndighedernes adgang til at anvende en oplysningspligt over for andre end den mistænkte.

Bestemmelsen indebærer, at andre end den mistænkte har pligt til at meddele oplysninger i sagen, i det omfang oplysningerne alene søges tilvejebragt til

brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Bestemmelsen indebærer således for det første, at en tredjemand kan pålægges at meddele oplysninger om andre forhold end den formodede lovovertrædelse.

For det andet indebærer bestemmelsen, at myndighederne fortsat vil kunne pålægge tredjemand at meddele oplysninger om det eller de forhold, hvor der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, hvis oplysningerne alene søges tilvejebragt med henblik på andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor skattemyndighederne har mistanke om, at en person har afgivet urigtig selvangivelse for en bestemt periode. Skattemyndighederne vil efter den foreslåede bestemmelse være berettiget til med henblik på den løbende skattemæssige ligning at pålægge en selvstændig erhvervsdrivende tredjemand at meddele oplysninger om den omsætning, som vedkommende har haft med den mistænkte i den omhandlede periode.

Et andet eksempel kan være, at fødevaremyndighederne – uanset at der er en konkret mistanke om, at en person har begået en strafbar overtrædelse af fødevarerlovlovgivningen ved at have produceret en vare, der indeholder sundhedsfarlige stoffer – ønsker at pålægge den tredjemand, som har købt varerne af producenten, at meddele oplysninger om, hvortil varerne er videregivet, med henblik på at få lokaliseret og destrueret de sundhedsfarlige varer.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en tredjemand uden at være forpligtet hertil – og uden den mistænkte samtykke, jf. stk. 4 nedenfor – frivilligt kan meddele oplysninger til myndigheden til brug for behandlingen af spørgsmålet om fastsættelse af straf.

I modsætning til stk. 1, der bl.a. skal ses på baggrund af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, omfatter bestemmelsen alene tilfælde, hvor lovovertrædelsen kan medføre straf. Bestemmelsen omfatter således ikke tilfælde, hvor mistanken vedrører en lovovertrædelse, som kan medføre en sanktion, der må sidestilles med straf, jf. om det sidste bemærkningerne til stk. 1 samt pkt. 4.1 i de almindelige bemærkninger.

Med udtrykket »andre end den mistænkte« i bestemmelsen sigtes der til tredjemænd, som er private. Den foreslåede bestemmelse regulerer således ikke spørgsmålet om indhentelse af oplysninger hos andre offentlige myndigheder. Hvis en forvaltningsmyndighed har mistanke om et strafbart forhold, må spørgsmålet om pligt for andre offentlige myndigheder til at meddele oplysninger til brug for sagen derfor afgøres efter andre regler – herunder forvaltningslovens § 31,